

สทต ๒/๕๑๐
๑๙ ก.ย. ๖
๒๕๖๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส10483
รับที่ : ธ13503/56
วันที่ : 19 ก.ย. 56 เวลา : 15:15

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๑๐๔/๒๐๖๓

สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๑๙ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ตามที่ คณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค (Economic Committee: EC) จัดให้มีการประชุม คณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ (สศช.) เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยพร้อมด้วยผู้แทนจากกระทรวงการต่างประเทศ เข้าร่วม การประชุม ระหว่างวันที่ ๒๖ มิถุนายน - ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ณ เมืองเมดาน ประเทศอินโดนีเซีย นั้น

สำนักงานฯ ขอเสนอผลการประชุมดังกล่าว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้นี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดใน พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๕๘ มาตรา ๔ เรื่องที่เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือที่เกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย

๒. เรื่องเดิม

คณะรัฐมนตรีได้มีมติวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบในการติดตาม และเข้าร่วมการประชุมใน คณะกรรมการ EC และการปฏิรูปโครงสร้าง (APEC Structural Reform) โดยประสานร่วมกับกระทรวงการ ต่างประเทศ ทำหน้าที่ดูแลกรอบแผนงานของ EC และการมีส่วนร่วมของประเทศไทย

๓. สรุปสาระสำคัญของการประชุม

๓.๑ แผนการดำเนินงานในแต่ละกลุ่มเพื่อนปรธาน

๓.๑.๑ Competition Policy and Law Group (CPLG) ผู้ประสานงาน หลัก คือ ญีปุ่น จะจัดทำแบบสำรวจข้อคิดเห็นต่อระบบฐานข้อมูลเรื่อง Competition Policy and Law และ มีแผนการที่จะจัดสัมมนาพัฒนาศักยภาพในเรื่องการจัดมาตรฐานการที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันในเดือน กันยายนนี้ที่ได้วัน

๓.๑.๒ Competition Policy ผู้ประสานงานหลัก คือ ออสเตรเลีย ได้ รายงานความคืบหน้าโครงการสนับสนุนการปฏิรูปโครงสร้าง โดยออสเตรเลียได้จัดแผนงานร่วมกับสมาชิก ๔ ประเทศ ประเทศละ ๕ สัปดาห์ เพื่อเรียนรู้กระบวนการทำงานของ Australian Productivity Commission และองค์กรที่ปรึกษาที่ช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์และการวางแผนในระดับนโยบาย

๓.๑.๓ Corporate Law and Governance ผู้ประสานงานหลัก คือ เวียดนาม ได้เสนอโครงการส่งเสริมการใช้กฎหมายหุ้นส่วนบริษัทและบริษัทมหาชนในธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม และโครงการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน และการจัดทำ e-Corporate Governance

๓.๑.๔ Ease of Doing Business ผู้ประสานงานหลัก คือ สหรัฐอเมริกา ได้รายงานความคืบหน้าของการประเมินเป้าหมายการพัฒนาของ EoDB ของเอเปค ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ ๒๕ ภายในปี ๒๕๕๘ โดยความคืบหน้าของเอเปคอยู่ที่อัตราร้อยละ ๑๑.๕ ณ ปี ๒๕๕๕ ซึ่งสมาชิกจำเป็นต้องเร่งรัด

ให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านการค้าข้ามพรมแดนและการบังคับให้เป็นไปตามสัญญา ซึ่งยังมีการพัฒนาที่ล่าช้ากว่าด้านอื่น ๆ รวมทั้งเห็นว่าการลดขั้นตอนการรับรองเอกสารตามอนุสัญญากรุงเทพฯ จะสามารถช่วยพัฒนาตัวชี้วัด EoDB ให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น

๓.๑.๕ Public Sector Governance ผู้ประสานงานหลัก คือ ได้หวัน ได้เสนอแผนการดำเนินงานซึ่งระบุถึง ๕ ประเด็นการพัฒนาหลัก ได้แก่ เสริมสร้างความเข้มแข็งของการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาคุณภาพของบริการสาธารณะ การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างความโปร่งใสของนโยบายการเงินการคลัง และการสร้างความเชื่อมั่นและความมีจริยธรรม

๓.๑.๖ Regulatory Reform ผู้ประสานงานหลัก คือ ญูปุ่น ได้แจ้งเสนอจัดทำกรณีศึกษาใน ๒ เรื่อง ได้แก่ ๑) การส่งเสริมนวัตกรรม ๒) การพัฒนาบรรยากาศทางธุรกิจของ SMEs

๓.๒ การจัดทำรายงานเศรษฐกิจเอเปคประจำปี

๓.๒.๑ รายงานเศรษฐกิจเอเปคประจำปี ๒๕๕๖ หัวข้อเรื่องธรรมาภิบาลภาครัฐ (การส่งเสริมความโปร่งใสและความรับผิดชอบทางคลังสาธารณะซึ่งได้หวันเป็นผู้รวบรวม โดยขณะนี้ได้เวียนให้สมาชิกให้ข้อคิดเห็นและส่งกลับภายในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และคาดว่าจะจัดทำเสร็จในกลางเดือนสิงหาคม เพื่อเสนอในการประชุมระดับผู้นำในปลายปีนี้

๓.๒.๒ รายงานเศรษฐกิจเอเปคประจำปี ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้กำหนดหัวข้อเรื่องแนวปฏิบัติที่ดีในการกำหนดกฎระเบียบเป็นหัวข้อการจัดทำรายงาน โดยจีนจะเป็นผู้ร่างบทที่ ๒ และญูปุ่นจะเป็นผู้จัดทำในบทที่ ๑ และ ๓ โดยขอความร่วมมือจากสหรัฐอเมริกา

๓.๒.๓ รายงานเศรษฐกิจเอเปคประจำปี ๒๕๕๘ ได้มีการหารือถึงหัวข้อการจัดทำรายงาน โดยคาดว่าจะกำหนดเรื่อง ANSSR ซึ่งจะครบกำหนดการจัดทำรายงานตามเป้าหมายปี ๒๕๕๘พอดี อย่างไรก็ตามจะได้มีการหารือกันอีกทีในการประชุม EC ครั้งต่อไป

๓.๓ APEC New Strategy for Structural Reform (ANSSR)

การจัดทำรายงานความก้าวหน้าในช่วงกลางของแผนงาน ANSSR โดยรัสเซียเป็นผู้รวบรวมผลของการดำเนินงานในสาขาการปฏิรูปโครงสร้างที่สำคัญของสมาชิกเอเปค และคาดว่าจะสามารถนำเสนอรายงานสรุปผลต่อที่ประชุมผู้นำได้ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๖

๓.๔ การหารือระดับนโยบายเรื่องที่ ๑ : การปฏิรูประบบราชการ (Bureaucratic Reform)

๓.๔.๑ อินโดนีเซีย ได้นำเสนอแผนการปฏิรูประบบราชการ ปี ๒๕๕๑ และจัดทำแผนดำเนินการระยะยาวระยะ ๒๕ ปี (๒๕๕๓ - ๒๕๖๘) ที่มีเป้าหมายให้เกิดการทำงานที่โปร่งใส ปราศจากการคอร์รัปชัน และส่งผลประโยชน์ต่อส่วนรวม รวมทั้งการออกกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปในปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๒ จากการศึกษาพบว่ายังประสบปัญหาด้านทรัพยากรและการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ

๓.๔.๒ ได้หวัน ได้เสนอแผนการปฏิรูปซึ่งมีผลในปี ๒๕๕๕ โดยการลดจำนวนและขนาดของหน่วยงานกลาง จาก ๓๗ กระทรวง เป็น ๒๕ กระทรวง ทั้งนี้ การดำเนินการจะทำเป็นช่วงเวลา ภายใต้หลักการการสร้างเครือข่ายผู้สนับสนุน ทั้งภายในและภายนอก เพื่อลดการต่อต้านจากทุกฝ่าย

๓.๔.๓ ไทย ได้รายงานการปฏิรูประบบราชการในยุคปัจจุบัน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับลดขนาดข้าราชการและกระทรวงให้สอดคล้องกับกรอบการทำงาน การปรับเปลี่ยนบทบาทภาครัฐจากผู้ควบคุมกำกับเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและรวดเร็ว และการปรับปรุงระบบการเงินการคลังให้มีประสิทธิภาพ

๓.๕ การหารีอระดับนโยบายเรื่องที่ ๒ : มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และ International Public Sector Accounting Standards (IPSAS)

มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ IPSAS ได้รับการพัฒนาและเผยแพร่ในปี ๒๕๔๗ โดยใช้เกณฑ์คงค้าง หรือ เกณฑ์สิทธิ (Accrual Basis) ที่คำนวณจากรายรับและรายจ่ายที่เกิดขึ้นจริงแม้จะยังไม่มีภาระแทนเกณฑ์เงินสด (Cash Basis) ที่พิจารณาเฉพาะจำนวนเงินที่ชำระและไม่แสดงสถานะทางการเงินและผลการดำเนินงานที่แท้จริงขององค์กร ซึ่งการทำบัญชีตามแบบ IPSAS จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสของนโยบายการเงินการคลังของแต่ละประเทศ ปัจจุบัน กว่า ๗๐ ประเทศได้ประกาศใช้หรือยึดหลัก IPSAS ในการพัฒนามาตรฐานบัญชีภาครัฐ รวมถึง อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ซึ่งได้ออกกฎหมายการปฏิรูปในปี ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ ตามลำดับ เพื่อการใช้ IPSAS สำหรับหน่วยงานรัฐทั่วประเทศภายในปี ๒๕๕๘

๓.๖ การหารีอระดับนโยบายเรื่องที่ ๓ : การอภิปรายเรื่องภาวะเศรษฐกิจภูมิภาค

๓.๖.๑ ผลการศึกษาของ Policy Support Unit (PSU) พบว่าเศรษฐกิจในภูมิภาคฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้ เขตเศรษฐกิจกำลังพัฒนาเป็นแรงสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในเอเปค อย่างไรก็ตาม กลุ่มเขตเศรษฐกิจเกิดใหม่ต่างก็ประสบปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัวในปี โดยมียุทธศาสตร์สำคัญ ได้แก่ ราคาสินค้าผันผวนที่เพิ่มสูงขึ้น การแข็งค่าของค่าเงินในภูมิภาคเอเชีย ผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนและวิกฤตในสหรัฐ

๓.๖.๒ แม้ว่าอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจในประเทศกำลังพัฒนาจะมีมากกว่าร้อยละ ๗๐ ของอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก แต่พบว่าอัตราการบริโภคในกลุ่มประเทศเหล่านี้ยังมีน้อย ดังนั้น ประเทศกำลังพัฒนาจึงควรส่งเสริมการลงทุน และการบริโภคในประเทศ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาเพื่อกระตุ้นนวัตกรรมทั้งด้านสินค้าและการบริหารจัดการให้มากขึ้น นอกจากนี้ อุตสาหกรรมบริการมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเป็นสาขาหลักที่จะสร้างมูลค่าเพิ่ม และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจของเอเปค

๓.๗ สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องบทเรียนจากวิกฤติทางการเงินสำหรับกฎหมายหุ้นส่วนบริษัทและบริษัทมหาชน (Corporate Law and Governance)

ได้หวนนำเสนอผลโครงการศึกษาเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนนโยบายของประเทศในเอเชียภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ พบว่า ทุกประเทศกรณีศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปกฎหมายและระเบียบหุ้นส่วนบริษัทเพื่อเสริมสร้างบริษัทมหาชนในการบริหารจัดการ โดยมีความแตกต่างกันในการดำเนินการในแต่ละประเทศ นอกจากนี้ยังให้ความสนใจเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหุ้นรายย่อย และการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลประโยชน์และการบริหารความเสี่ยงในการลงทุน และความสำคัญของกลไกการบริหารจัดการโดยคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนความเป็นไปได้ของการเพิ่มบทบาทขององค์กรที่ไม่ใช่รัฐ (NGOs) ในการติดตามความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท เป็นต้น

๓.๘ สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการลดขั้นตอนการรับรองเอกสารตามอนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการยกเลิกความจำเป็นในการรับรองเอกสารทางการของต่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๖๑ (Hague Convention of 5 October 1961 Abolishing the Requirement of Legalisation for Foreign Public Documents)

๓.๘.๑ หลักการและเหตุผล: การรับรองเอกสารทางการ (นิติกรรม) ของต่างประเทศโดยทั่วไปการรับรองเอกสารมีขั้นตอนทางกฎหมายที่ยุ้งยากและซับซ้อน โดยจะต้องผ่านขั้นตอนจากหน่วยงานประเทศต้นทางไปยังหน่วยงานประเทศปลายทางและกลับมายังหน่วยงานประเทศต้นทางอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ การรับรองเอกสารในประเทศปลายทางที่ไม่มีสถานทูตหรือกงสุลของประเทศต้นทางจะต้องติดต่อไปยังประเทศซึ่งมีสถานทูตหรือกงสุลของประเทศต้นทางที่ใกล้ที่สุดประจำอยู่เพื่อให้การรับรองส่งผลให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก

๓.๘.๒ สารสำคัญการลดขั้นตอนการรับรองเอกสารตามอนุสัญญากรุงเฮก ว่าด้วยการยกเลิกความจำเป็นในการรับรองเอกสารทางการของต่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๖๑: ข้อตกลงระหว่างรัฐภาคี (Contracting States) Hague Conference on Private International Law (HCCH) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมการใช้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ สนับสนุนให้ประเทศต่างๆ เข้าร่วมเป็นสมาชิก HCCH และลงนามเป็นรัฐภาคีในอนุสัญญากรุงเฮกต่างๆ ที่ปัจจุบันมีมากกว่า ๓๐ ฉบับ และอนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการยกเลิกความจำเป็นในการรับรองเอกสารทางการของต่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๖๑ เป็นหนึ่งในอนุสัญญากรุงเฮกภายใต้ HCCH โดยอนุสัญญาดังกล่าวกำหนดให้มีการยอมรับระเบียบนิติกรณ์เพื่อใช้ในทางแพ่งและพาณิชย์ร่วมกันเป็นขั้นตอนเดียว โดยทุกหน่วยงานที่มีอำนาจในประเทศต้นทางซึ่งอาจเป็นกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย ศาล หรือ หน่วยงานอื่นๆ และเป็นหน่วยงานเดียวหรือหลายหน่วยงานก็ได้ตามแต่ละรัฐภาคีกำหนด สามารถออกใบรับรองเอกสาร (Apostille) และเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่เหมาะสมเมื่อได้รับคำร้อง เพื่อยืนยันที่มาและอำนาจของบุคคลตามลายมือชื่อที่ปรากฏอยู่บนเอกสารทางนั้น ทั้งนี้ การกำหนดประเภทของเอกสารทางการขึ้นอยู่กับกฎหมายภายในประเทศต้นทาง ซึ่งอาจหมายถึง เอกสารเกี่ยวกับบุคคล เอกสารทะเบียนครอบครัว เอกสารการศึกษา เอกสารเกี่ยวกับนิติบุคคล เช่น ใบทะเบียนการค้า ใบสำคัญการจดทะเบียนเป็นบริษัท นอกจากนี้ หนังสือรับรองผลการวิเคราะห์สินค้า และใบอนุญาตต่างๆ จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดย Apostille ที่มีรูปแบบเดียวกันนี้ จะสามารถใช้รับรองเอกสารได้ในทุกรัฐภาคีอนุสัญญาดังกล่าวได้ทันที โดยที่หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องจัดทำระบบจัดเก็บข้อมูลนิติกรณ์ไปพร้อมกัน เพื่อยืนยันตรวจสอบ ซึ่งถือเป็นการช่วยประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายของผู้ยื่นคำร้อง รวมทั้งลดภาระงานของหน่วยงานราชการ เป็นการแก้ปัญหาความสับสนและความยุ่งยากในการรับรองเอกสารเนื่องจากระเบียบนิติกรณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ และยังเป็นการป้องกันการสูญหายและลดความเสี่ยงในการปลอมแปลงเอกสารอีกด้วย ทั้งนี้ นานาประเทศสามารถสมัครเป็นภาคี (Contracting Country) ของอนุสัญญากรุงเฮกโดยที่ไม่จำเป็นต้องเข้าเป็นสมาชิก (Member Country) ของ HCCH

๓.๘.๓ แนวทางเลือก: ระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-APP ได้รับการพัฒนาและใช้อย่างเป็นทางการในปี ๒๐๑๒ เพื่อการจัดทำ Electronic Apostilles และ Electronic Records ซึ่งมีผลเช่นเดียวกันกับนิติกรณ์ทั่วไปทุกประการ อย่างไรก็ตามระบบ e-APP นี้ จะทำให้กระบวนการรับรองและการตรวจสอบมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการรับรองเอกสารทางการที่อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ปัจจุบันมี ๑๗ รัฐภาคีที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์

๓.๘.๔ สถานะปัจจุบัน: อนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการยกเลิกความจำเป็นในการรับรองเอกสารทางการของต่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๖๑ มีรัฐภาคีทั้งหมด ๑๐๕ ประเทศ รวมประเทศสมาชิกเขตเศรษฐกิจเอเปคได้แก่ ออสเตรเลีย ฮองกง ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ เม็กซิโก นิวซีแลนด์ เปรู รัสเซีย และสหรัฐอเมริกา และประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ บรูไนดารุสซาราม อย่างไรก็ตาม หลายประเทศให้ความสนใจและอยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าเป็นรัฐภาคี ได้แก่ โบลิเวีย บราซิล แคนาดา ชิลี กัวเตมาลา อิหร่าน โมร็อกโก ปารากวัย กาตาร์ และประชาคมแอฟริกาตะวันออก รวมทั้งสมาชิกอาเซียน ได้แก่ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม ทั้งนี้ ไทยยังไม่ได้เข้าร่วมเป็นรัฐภาคีของอนุสัญญาดังกล่าว และไม่ใช่มชิกของ HCCH อย่างไรก็ตาม ไทยเป็นรัฐภาคีในอนุสัญญากรุงเฮกอื่น ๒ ฉบับ ได้แก่ (๑) Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction และ (๒) Convention of 29 May 1993 on Protection of Children and Co-operation in Respect of Intercountry Adoption

๔. ความเห็นของสำนักงานฯ

๔.๑ ฝ่ายไทยได้หารือกับญี่ปุ่นในฐานะผู้ประสานงานหลักของกลุ่มเพื่อนประธานในเรื่องการปฏิรูปกฎระเบียบ โดยเสนอขอให้ญี่ปุ่นพิจารณาประเทศไทยเป็นกรณีศึกษาในโครงการที่จะจัดทำในอนาคต คือ ๑) การส่งเสริมนวัตกรรม และ ๒) การพัฒนาบรรยากาศทางธุรกิจของ SMEs

๔.๒ ข้อตกลงตามอนุสัญญากรุงเฮก ค.ศ. ๑๙๖๑ เป็นผลให้การรับรองเอกสารทางการของต่างประเทศมีความสะดวกรวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่าย ช่วยป้องกันการสูญหาย และสามารถตรวจสอบได้ง่าย จากการบริการแบบ One-Stop Service ซึ่งเป็นประโยชน์กับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เป็นการอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุนระหว่างรัฐภาคี ทั้งด้านการค้าข้ามพรมแดนและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งอ้างอิงได้จากการประเมิน ในฐานะข้อมูลของธนาคารโลกเรื่อง Investing Across Borders ที่ให้ความสำคัญกับการอำนวยความสะดวกตามอนุสัญญากรุงเฮก ตลอดจนช่วยพัฒนาตัวชี้วัด EoDB ของประเทศให้อยู่ในอันดับที่ดีขึ้น

๔.๓ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงมหาดไทย ควรมีการศึกษาข้อตกลงตามอนุสัญญากรุงเฮก ค.ศ. ๑๙๖๑ ในรายละเอียด และพิจารณาถึงความเป็นไปได้ที่ไทยจะเข้าร่วมเป็นรัฐภาคี (Contracting State) ของอนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการยกเลิกความจำเป็นในการรับรองเอกสารทางการของต่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๖๑ (Hague Convention of 5 October 1961 Abolishing the Requirement of Legalisation for Foreign Public Documents) โดยไม่ต้องสมัครเป็นสมาชิก (Member State) ขององค์การกฎหมายระหว่างประเทศ Hague Conference on Private International Law (HCCH)

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

๕.๑ รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖

๕.๒ ขอความร่วมมือกระทรวงการต่างประเทศเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาข้อตกลงตามอนุสัญญากรุงเฮก ค.ศ. ๑๙๖๑ ในรายละเอียด และพิจารณากำหนดท่าทีของไทย ตามที่ระบุในข้อ ๔.๓ และนำเสนอผลการพิจารณาแก่คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๓๖๐๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๑๘๒๑-๒